

Barcelona 23 juliol 1946

Calc 10243(1)
UB

la teva ca-
Universitat de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimat fill: Fa quatre o cinc dies vau ^{entrevistar} la teva au-
to del dia 5. Pel seu contínuat inadós de tota de-
fómen les coses a través de les murmuracions i enraonades
i de com aquelles defenencio et fa apreciar d'una ma-
nera equivocada els nostres sentiments envers la Rosa.
Moralles, la terra mare i jo, la estimem per la unica i ho-
derona raó de que tu la estimes, de que t'uisca, et fa
felis i pel que per tu ella significa regions, sense cap mena
de dubte deduir per les teves cartes. Pensaràs que es una
mena d'estimació muiua i agratida, projectada i refle-
xada sobre el pla de lo que t'apartem a tu. i pensaràs que
Però, i pot ésser d'altre manera? Coneixem a Rose a través
del que tu ens en parles i del que ella ens diu de tú. Les
seves qualitats les apreciem a través de les d'ella.
i l'amor i solidaritat que t'apartem a través de les d'ella.
Això es poca perquè l'afecte que us veueix riqui tendre i nim-
bir i perquè ni tú ni ella en supsten encara que l'entre-
munt i la nostra pena no deixin expressar un ressue-
en ferme ues appassionada.

Us diuen, patres: i pena se crè?... i mal humor de
que?... No es pas, creuen-me, perquè la uer petita ambra
de dubte respecte a la vostre felicitat ens captingut, ni
tanquem sobre la vostre situació econòmica, ni bligate no
sapiquem que la Rose vigila la terra mitut i la mida ce-
lonament. Si això alguna vegada ens pares pel caps, les
mires cartes tant eufòriques enabirrien qualsevol uene-
de regals i, ni encara en quedés alegres, les fotos que us
tornets el deixarie absolutament uel patat. Moralles
en carcli, ni no pas tren ens considerarien ben diserts,
i la temeritat de que un dia el poden reparar de moralles
ens fa viure en un neguit i estat d'alarme continuels....
ens ens apidoreu perquè això no riqui, encara que, hei
pot uiria, haguerem de patir ~~per~~ renunciacions inde-
fugibles, ni fer la felicitat de tren ... i Compreuen?
Ist això valdria que Rose no comprengués tant be com
tu i que mai no vegés en caps mit, caps expressió mi-
dia en caps obrint, motiu per a receller del nostre afecte
que is pena més gran i més intens a menuda que a menys intens
la i tractant-la. Així en passen molles coses per a ferar es-
ment en detalls d'aquells que de vegades s'interpretan amb
moliciu.

Parem a altres temes. Parem l'estiu a Bellaterra, aguan-
tant totes les inconvenients que suposa tenir-hi els pullets, que fan la

UB
Universitat de Barcelona
Biblioteca d'Història

la tanca, una escalinata al jardí i un atrí o porxo d'entrada. Les olives, conegudes a primers d'agost, allargat més del que s'havia previst i en peus que han en tenen per vuit o deu dies més. Quan estigué tot endegat trare fotos i te la transmetre. Em hi fan companyia a Bellaterra en Montserrat i els seus fills, exceptuant el retall del seu gran, que es a Cenarbes. Quan arribi, a primer d'agost, em deixaran perquè el "pare" no me li agrada estupis es a Barcelona. Elur adreça es: "Pareo del General Mola, nº 61, 1° 2^a". Per a que no et desfistes et dire que aquell "Pareo" es l'antic Pareig de Sant Joan.

Vaig a contestar-te, amic, als paràgrafs de la teta anterior del 6 de juny, dels quals res no vaig dir te in en la meva que t'acompanyava el retall de la Comunió de Joan. Y encara deixaré per a una altra ocasió contestar a la de Rosa. Si es cert que tu tens me in contes dues a l'una, amb el conseqüent resultat que no produeix quan la resposta esperada es rebressa més del compte....

Tinc notícies de que el Sr. Algarve de Azcarraga (el "representant" de Siviller a Mèxic) es troba ja a la capital, després d'un viatge molt accidentat. Ho sé per un germà seu que resideix a Barcelona i em diu que ja es recorda de la promesa que va fer-me de que t'avaluaria per a dir-te, principalment com es de gran i ben educat el Joan.

No tinc els apèndix de l'"Espanya". Una sola gestió varia ser per a adquirir-los, però aleshores m'exigien condicions inacceptables ara amb la derrota de la cura de Bellaterra, ho deixat caure. Pero més endavant, quan m'hiagi sortit d'altres i tinguí la cura completament aua-blaua, m'hi notaremme.

En Broadello fa la vuit-vuit per Barcelona exceptuant una arribantessa, que s'retorna més del primitiu per a "despatxar-se". De tant en quant dona algunes amart, ara morteix, fa pocs dies, va exhibir-se al "Palau de la Música" en un concert seu nòpic organitzat per "Educación y Desarrollo del Frente del Pueblo" (els que tornic?). Siempre perquè hi toraren "aliigats" de planta o pel que sigui, la preuina fa el bescanys a aquells "menys" d'artistes. Així, però, al antic Palau un públic devot que hi proclama un "ésser intiu" d'allò més xarrets i enternidors. Pansa com ara amb el teatre "en català". Després de molts vuit anys de tenir-lo ~~aus~~ a reconstruir el caràcter dels mals endrevars ha fet una veritable que surten... No res menys que quatre o cinc milers d'espectacles "fan" ara, teatre "en català", alrededor "de cultura del mercat" a "l'ancre del sempre llitenc". La tònica de llegir els programes: "Centro Barcelona, gran companyia catalana. Hoy, tarde y noche, la obra vernácula ~~est~~ que es, hoy el primer acto y director Jaime Soriano y todo la compañía". Si no s'hi torquen "aliigats" de carnet,

3

menys per ara, la lírica hi es exclou, s'hi representen "albiquets" d'altres meios, sense que la gent se n'interessa. d'aperto, diem-ne veríssima, en un ambient tant europeu i universal com el que els envolta. Moltens que un o altre dia vorem comprendre. Els broadells viuen en virgüeren sempre, però no recordo el nom dels meus...

Cupera retruixar parroda va marxar l'inestable romàntic Rodriguez Codola (S. P. D.)

"Sertius" publicació que iniciaren a San Sebastià, durant "la crujada" els intel·lectuals catalans "que's memoren" i que ara continuen a Barcelona, amb la pretèria no del tot frustrada, de recollir l'herència de "Miraller", fa més retruixar que en la revista "anuari de llibre" publicat aquesta gacetilla: "En México, y en la Editorial Fondo de Cultura Económica, ha sido publicada la traducción de una biografía de Nelson, original de Southey; "Sud América lo llamaba", de Von Haagen que tracta de les grans exploraciones del continente, y un estudio sobre el conuento de argentinos de "Adolman" por Pedro Cabders". No puc negar-te que m'hi vaig emocionar i m'he fet grans no vaig ambientar-me en fins més retruixar més tard (per la que llegoix aviatament "Sertius") i encara perquè ni ho advertí un amic. El director d'aquesta revista és Ignacio Agustí, s'hi llegissen retruixantament els poesos de Josep José Pla, Santiago Nadal, Sebastià Gasch i Estelrich. Durant la guerra va fer uns poesos dirigits per la reixa anglòfoba. S'hi fa una mena de naturalisme caníbal, lamentablement provincial, muis i retines i en un cartell que es una verdadera delicia. Hi abunden els: "ni mas no", "avem mas que n'hem", "a horas de abrum", ... se n'hi enguixen per fer-ne un llibre. Soat el record en Pla l'únic (crec jo) que ho fa expressament. Els altres més aviat s'envieren en fer-ho lle. ~~l'únic~~ No són, però, niuns tant.

Hi ha plunya de "alimentación médica" Gresham en tir una referència per l'anunci que s'publica en "eleccions del P. d. i. difent". Per ara m'ho constitueix per a novetats un luxe absolutament inacabable.

Sobre Paçà, tem roig que mai no te n'he dit gran cosa, des de la mort de la seva mare i avui i avui l'haurà indudit a fer uns retruixaments. Encertadament et diu el que ha fet durant aquest any i crec que fa que la seva veu va deixar-nos. La Maria Teresa infantí una veu que els, ara, molt establerta; bonica. Es ferà venir a Sabadell, tant com se n'hi pugui pagar el llibre d'allí als 60, i un rei de tant en tant. Mes aviat veuen els a Barcelona o a Bellaterra que novetats a Sabadell. A Paçà, des de la mort de la seva mare, no hi

hem tornat. Dura er ja un fet positiu que no ens caldrà tornar més. Abans el tertanyent, després d'un requet de ~~comunicació~~ avisos de punts de vista, respecte a aquella disposició, que ja deus recordar, ~~que~~ la interpretació de la qual podria donar lloc a un pleb que, segons un dels advocats igual hauria pogut durar cinc anys com trenta, n'acceptarem el més i tractant tradicional i que, segons el dret romà es el que finalment els jutges haurien fet peralde. Això a mi pleb nomí l'abre un molt negocis per tots, puix pris hi haurà el que il·lustrades no n'haurie bet cap profit i ni molt més de cap i desperes. Li donava, ademés, la circunstància que n'acceptarem (la mare i la tripla amagala), haurien perdut el dret de reclamar la legitimitat, per fer ja més de trenta anys que hauria mort el tertudor (l'avi) i segons ell, transcurrint aquells dies sense fer us del dret de reclamar-ho, ja no hi hauria el a fer.... Molt aquells tronants es portaren amistosament, ente en tres vives i jo. Es clar que ell parlava per boca del seu advocat i jo avero rat pel men... Pocquerem imposar el don sentit, per un amançament amistós. Les mores caldran en la legitimació el dot, mes (Ms. 5000...) més els intuïtius, total 15.000.- pds. que s'estimaven com a importants de la legitimitat i en florins pds. 60.000, com a indemnització per deixar les terres, ja que la finca s'hauria de vendre, per a repartir el producte en el pagament d'aquelles amagals, desperes del temps i la sortida dels herens de l'heren: En Joan Maria, en Manuel i en Anna Maria... plen quedat, ara, amics amb aquells nebros... i necessit ge-nerals elegits pel bon temps d'aqueste velut... que la gent (o menys, la "gentleta") especula com un espectacle ca-tastrofic...

No n'he més. Lui fa mal la via de tant enrum i ho n'punt. No diu res a la Rosa perque vull "recuperar-la" mes extenuant en una carta exlluminant per a ella que, n'admet, encunyé un dia d'aquests. Això n', un fort alivis per als dos del vertut mare Caldés

F. ill mare estimadíssim. Vise ab el gran neguit de pensar que ton puguin pendre el joan espero que Deu y la Verge faran que trovem lo mes edecual perque pugui viure el nen al costat nostre Sins que tu vinguis y pugui tenirlos a tots dos. Molts records a la Rosa y aleguerí que si tindrà molt en compte que da per tu dones ja sabes de sobres que l'estimare